

Millaista on ”Omituisissa”

Ryhmän jäsenten kommentteja

”Koen tässä ryhmässä, että täällä puhutaan usein hyvin mielenkiintoisista asioista ja ne mielenkiintoiset asiat saattavat olla vakavia tai hauskoja. Vakavuutta ja iloa on ryhmässä runsaasti.

Jokainen ihminen, jonka täällä kohtaa, on ihan omanlaisensa. Emme ole keskenään samanlaisia. Kuitenkin meissä on jotain samaakin.

Yhdellä sanalla; Kiinnostava ryhmä.”

”Täällä on normaalia olla omituinen.”

”Vaikka ollaan erilaisia, ollaan myös jollain tavalla samanlaisia.

Saa itselle ahaa-elämyksiä.”

”Autisminormit tai kulttuuri tulee esiin. Asenne ja meininki erilainen kuin neurotyypillisillä. Samaa ei varmaan saisi muualta.

Ei terapiaa, mutta ihmiset puhuvat myös vakavia.

Uskaltaa puhua myös ääneen. Voi jakaa mitä on tapahtunut ilman että tarvitsee ratkaista asiaa.

Samalla tapaa kuin ihmisillä on oikeus tietää vanhempansa, ihmisillä on oikeus yhteyteen neurotyypinsä heimoon.”

”Tässä ryhmässä se on jännää, et tavallaan niin ihmiset on vähän stereotyyppisesti aspergereita, vaikka ihmiset on tosi stereotyyppisen aspergereita.

Tämä on erilailla toimiva ryhmä, että täällä ei kukaan huuda kahta tuntia muitten yli.”

”Täällä on helppo olla oma itsensä ja ei tarvii esittää mitään muuta ja voi vähän niinku päästää suojamuurit alas, ilman mitään sosiaalista painetta. Toisaalta täällä on hirveen helppo olla. Tietysti alussa kesti hetken aikaa päästä sisälle porukkaan, koska ihmiset tuntui tuntevan toisensa todella hyvin, koska täällä on niin hyvä henki. Aika nopeasti pääsi sisään, ekan ja toisen kerran jälkeen ihmiset ei enää tuntuneet vierailta.”

”On virkistävää ja hoitavaa kertoa ja vertailla tunteita sekä kokemuksia.

Sekä kertoa omista, että kuunnella muita ja löytää niistä yhtymäkohtia.

Mun on helpompi suhtautua elämään, kun kuulee saman tapaisista kokemuksista. Toisaalta on helppoa kertoa omista tunteista ja kokemuksista, kun tuntuu, että niitä ei tarvitse selitellä, kun toiset kyllä ymmärtää.”

”Täällä ei tarvitse ruveta arvailemaan, mitä toinen tarkoitti, kun se tarkoitti juuri sitä mitä se sanoi.”

”Sanotaan näin, että tämä touhu on vähän semmoista kun mä oletinkin. Kaikki muut on ollut yksinään aspergereja, yksinään outoja ja yksinään joutuneet selvittämään millä tavoin selvittää neurotyypillisten kanssa.

Täällä kuulee, millä tavoin jokainen on sen asian selvittänyt omalla suunnallaan.

Jokainen on joutunut selviytymään omana itsenään omaksi aspergeriksi.

Muinaisina aikoina sä olit joko hullu, seinähullu tai normaali, joten sitä tukea ei ole ollut saatavilla.

Täällä kuulee selviytymistarinoita; luonne, selviytymistaktiikka tai jotain sinne päin. Toiset on onnistunut paremmin, toiset huonommin. Ilmeisesti jokainen on jotenkin selvinnyt, kun on tänne selviytynyt.”

”Tämä on kuin teatterikoulu, jossa jaetaan niksejä miten esitetään normaalia muille ihmisille.”

”Teatterista tuli mieleen, että tämä on sellainen paikka, jossa voi harjoittaa autismia, ei tarvitse näyttelyä pitää yllä. Voi olla vaikka ihan hiljaa, jotkut tekee myös niin.”

”Kaikki ollaan tosi erilaisia, ei olisi tavattu tuolla siviilissä. Siltikin täällä tuntee yhteenkuuluvuutta ja syntyy oikeata välittämistä. Aina odottaa, mitä muille on tapahtunut kahden viikon aikana.”

”Monipuolisesti aiheita”